

Tanker fra en Corona-ramt hverdag af Ane Bjerregaard

Hold da op, så er der pludselig gået en måned med et lukket land. Det har gået utrolig hurtigt og, alligevel har tiden sneget sig afsted.

Jeg kan huske, at jeg sad sammen med min mand og mine forældre, da Mette Fredriksen holdt pressemøde og lukkede Danmark ned onsdag 11. marts. En vild følelse med mange tanker, der pressede sig på: Hvordan fungerer det så i praksis?

Hjemme hos os valgte vi at holde børnene hjemme allerede fra om torsdagen og tænkte, at de nok skulle holde fri hen over weekenden. Overrasket blev jeg søndag eftermiddag, da jeg fandt ud af, at begge børn allerede var langt bagud med deres lektielæsning, så jeg måtte smøge ærmerne op og agere lærer, mor og præst – og jeg kan med hånden på hjertet sige, at det er jeg meget dårlig til.

Hver gang min telefon ringede, stoppede børnene med at lave lektier, for nu vidste de ikke, hvad de skulle lave og kunne ikke spørge mig om hjælp. Så de sad begge med hver deres skærm, når jeg kom ind i køkkenet igen, som skulle gøre det ud for vores klasseværelse, med et barn siddende for hver bordende og mig løbende frem og tilbage for at yde den nødvendige hjælp til begge – gerne på samme tid.

Heldigvis kom der mere ro på, da den første uge var gået. Vi fik lavet et hjemmeskema og sat nogle rammer for, hvordan dagene kunne fungere, og så havde vi påskeferien at se frem til – uden bøger, lektier og skolearbejde.

Bedsteforældrene måtte vi jo ikke inddrage i vores logistik og børnepasning, da de befinder sig i risikogruppen, så dem skal vi passe på ved ikke at være sammen.

Men nu er vi så småt i gang igen. Børnene er sendt afsted i skole, med livrem og seler, og jeg har fået nogle timers arbejdsro hver dag. Det tænker jeg, at mange børnefamilier har set frem til.

Arbejds-mæssigt har vi præster i Klosterkirken talt sammen (næsten) daglig via Messenger, og prøvet så vidt muligt at få lagt nogle gode rammer for vores kirke og sogn, så vi stadig kan være sammen og mødes, men hver for os, når regeringen og Kirkeministeriet har meldt noget nyt ud – ofte har vi skullet ommøblere, og forholde os til nye informationer og retningslinjer. Og der må vi bare sige, at vi er enormt taknemlige for den imødekommenhed og omstillingsvilje, der har været omkring os. Alle har givet, alt hvad de kunne for at kirken kan få lov til at være kirke – også under

disse mærkelige forhold, som ser ud til at vare lidt endnu. Men det går den rigtige vej.

Som resultat af at Danmark lukkede ned, er mange aktiviteter flyttet til et senere tidspunkt. Det gælder både dåb, vielser, begravelser, konfirmationer og meget andet. Vi glæder os alle til, at vi kan få lov til at fejre og markere disse store mærkedage, som vi plejer, men indtil videre kan de kun finde sted med et begrænset antal deltagere. I skrivende stund er det 10 personer samlet til dåb og vielser og helt op til 50 personer ved bisættelser og begravelser.

Og sådan må det være for nu.

Det vi har gjort i Danmark, har virket. Der er ikke stor smittespredning og sygehusene kan følge, så bliv endelig ved med at gøre, det I gør, det virker.

Jeg og alle fra Klosterkirken sender jer alle gode tanker fra et Corona-ramt land.

Guds fred.

